

T.C.

YARGITAY

CEZA GENEL KURULU

E. 2013/4-498

K. 2014/154

T. 1.4.2014

- **YALAN TANIKLIK (Tanığın Cinsel Saldırı Suçuna İlişkin Bilgisine Başvurulduğu/Savcı Huzurunda Mağdurun Kendisine İğfal Edildiğini Söylediği Ancak Mahkemede Mağdurun Sözlü Olarak Taciz Edildiğini Söylediği Yönünde İfade Verdiği/Sanığın Beyanlarındaki Çelişkinin Yorum Farkı Olarak Değerlendirileceği)**
- **TANIĞIN DUYDUKLARINI AKTARMASI (Tanığın Cinsel Saldırı Suçuna İlişkin Bilgisine Başvurulduğu/Savcı Huzurunda Mağdurun Kendisine İğfal Edildiğini Söylediği Ancak Mahkemede Mağdurun Sözlü Olarak Taciz Edildiğini Söylediği Yönünde İfade Verdiği/Sanığın Beyanlarındaki Çelişkinin Yalan Tanıklık Suçunu Oluşturmayacağı)**
- **CİNSEL SALDIRI SUÇU HAKKINDA BEYANINA BAŞVURULAN TANIK (Tanığın Savcı Huzurunda Mağdurun Kendisine İğfal Edildiğini Söylediği Ancak Mahkemede Mağdurun Sözlü Olarak Taciz Edildiğini Söylediği Yönünde İfade Verdiği - Tanığın Duyduklarını Aktardığı/ Yalan Tanıklık Suçunun Oluşturmayacağı)**
- **KURULAN MAHKUMİYET HÜKMÜNÜN SALT TANIK BEYANINA DAYANMAMASI (Tanığın Cinsel Saldırı Suçuna İlişkin Bilgisine Başvurulduğu/Savcı Huzurunda Mağdurun Kendisine İğfal Edildiğini Söylediği Ancak Mahkemede Mağdurun Sözlü Olarak Taciz Edildiğini Söylediği Yönünde İfade Verdiği - Hükmün Başka Delillere de Dayandığı/Yalan Tanıklık Suçunun Oluşturmayacağı)**

5237/m.102, 272

ÖZET : Yalan tanıklık suçuna ilişkin hükmün incelenmesinde; Halk Eğitim Merkezinde öğretmen olarak görev yapan sanığın aynı binada yer alan Öğretmenevinin tuvaletinde yaşı küçük mağdurun cinsel saldırıya uğramasıyla ilgili olarak yapılan soruşturma sırasında Cumhuriyet savcısı huzurunda verdiği ifadede "mağdurun kendilerine iğfal edildiğini söylediğini" beyan etmesine rağmen, bu olayla ilgili açılan kamu davası sırasında mahkemede, soruşturma sırasında savcıya verdiği ifadeden farklı olarak "mağdurun kendilerine iğfal edildiğine ilişkin bir şey söylemediğini, sözlü olarak taciz edildiğini söylediğini" beyan etmesi nedeniyle mahkeme huzurunda yalan tanıklık yaptığı iddia edilen olayda, sanığın tanık olarak bilgisine başvurulmuş olayı bizzat görmemesi, olayın mağdurundan duyduklarını aktarması, savcılıkta ve mahkemede verdiği beyanları arasındaki kısmi çelişkinin de yorum farkı olarak değerlendirilebilecek mahiyette olması ve cinsel saldırı suçundan yargılama yapan mahkemece sadece beyanları yalan tanıklık suçunu oluşturduğu iddia edilen sanığın beyanına dayanarak mahkumiyet hükmü kurulmayıp başka delillere de dayanılması karşısında mağdurun cinsel saldırıya uğraması olayı ile ilgili olarak mahkemede tanık sıfatıyla ifade veren sanığın olay hakkında yalan söylediği veya tanıklık konusunu oluşturan hususlar hakkında bilgiyi bilerek kısmen veya tamamen sakladığı konusunda mahkumiyeti gerektirecek derecede delil bulunmadığından sanığın üzerine atılı suçun unsurları itibarıyla oluşmadığı kabul edilmelidir.

DAVA : Yalan tanıklık suçundan sanık M. A.'in 5237 sayılı TCK'nun 272/3, 62, 53 ve 51. maddeleri uyarınca 1 yıl 8 ay hapis cezası ile cezalandırılmasına, hak yoksunluğuna ve ertelemeye ilişkin, Boğazlıyan Ağır Ceza Mahkemesince verilen 07.06.2006 gün ve 59-103 sayılı hükmün sanık müdafii tarafından temyiz edilmesi üzerine dosyayı inceleyen Yargıtay 8. Ceza Dairesinin 12.02.2009 gün ve 2008/8919-1941 sayılı ile;

"... Hükümden sonra yürürlüğe giren 5728 sayılı Kanunun 562. maddesiyle değişik 5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanununun 231. maddesindeki koşulların varlığı halinde, hükmün açıklanmasının geri bırakılması yönünde mahkemesince değerlendirme yapılması zorunluluğu..."

Nedeniyle sair yönleri incelenmeksizin bozulmasına karar verilmiştir.

Yerel mahkemece bozmaya uyularak yapılan yargılama sonucunda 13.05.2009 gün ve 45-69 sayılı ile; sanık hakkında hükmün açıklanmasının geri bırakılması hususu tartışılarak, şartlarının oluşmadığı kanaatiyle önceki hükümdeki gibi yalan tanıklık suçundan 5237 sayılı TCK'nun 272/3, 62, 53 ve 51. maddeleri uyarınca 1 yıl 8 ay hapis cezası ile cezalandırılmasına, hak yoksunluğuna ve ertelemeye karar verilmiştir.

Bu hükmün de sanık müdafii tarafından temyiz edilmesi üzerine dosyayı inceleyen Yargıtay 4. Ceza Dairesinin 07.03.2012 gün ve 17709-5314 sayılı ile;

"... Sanığın yerel mahkemece kabul edilen ve sübut bulan eyleminin yalan tanıklık suçunu oluşturması ve suçu bildirmeme eylemi

ayrı bir suç teşkil edip bu suçtan açılan kamu davasına herhangi bir etkisinin olmayacağını anlaşılması karşısında tebliğnamedeki bozma düşüncesine iştirak edilemeyeceği...",

Açıklamasıyla onanmasına karar verilmiştir.

Yargıtay C.Başsavcılığı ise 15.04.2012 gün ve 170368 sayı ile;

"... Sanık M. A. Y... İlçesinde öğretmen olarak görev yapmaktadır. Eski öğrencisi mağdur A.'ı müdür beyle birlikte çağırıp konuştuklarında 'öğretmen evinin altındaki tuvalette kendisinin iğfal edildiğini söylediğini' 07.05.2004 tarihli savcılık ifadesinde beyan etmiştir. Mağdur A.'ı iğfal eden sanık Y. H.'nın Boğazlıyan Ağır Ceza Mahkemesinin 2004/79 esas sayılı dosyasındaki yargılanması sırasında tanık sıfatı ile beyanı alınan M. A. 'çocuğu çağırıp konuştum, kendisi tecavüz edildiğini söylemedi, sözlü olarak taciz edildiğini, sırnaşık bir biçimde birileri tarafından taciz edildiğini söyledi' şeklinde ifade vermiştir.

Mağdur A. iğfal olayında kişi belirtmemiştir. Bu husus sabittir. Sadece tartışma iğfal oldu mu olmadı mı? konusunda toplanmaktadır. İğfal olayı tanık beyanı ile sonuca varılacak bir olay değildir. Mutlaka rapor ile tespiti gerekmektedir. İğfal nedeniyle yapılan yargılamada bu durum rapor ile belirlenmiştir. Tanık sıfatı ile alınan beyandan dolayı mağdur olan, zarar gören hiç kimse yoktur. Bu beyana dayanarak hakkında soruşturma açılan, hüküm kurulan ve dolayısıyla adliyenin yanıtılması da yoktur. Olayda tanık bizzat iğfal olayını görmemiştir. Konuşma sırasında mağdurun beyanı üzerine bilgi alınmıştır. Tanık beyanı Hukuk Usulü Muhakemeleri Yasasında takdiri delillerdendir. Kesin delil değildir. Çünkü tanık insandır. Yaşadığı ortam, algılama biçimi, kişisel yorumu, aldığı eğitimi, yaşı, cinsiyeti vesaire hususlardan etkilenir, hatta unuttur. İnsan psikolojisi ile ilintilidir. Kaldığı burada tanık sıfatı ile beyanı alınan M. A. 'mağdur bana iğfal olayının gerçekleştiğini söyledi, öğrendim' şeklinde beyanda bulunması, kendisini suçlu konuma düşürür ve kamu görevlisinin öğrendiği suçu bildirmeme eyleminden yargılanır. Yani kendi aleyhine beyanda bulunmak zorunda kalır, bunu beklememek gerekir. Ayrıca zaten öğrendiği suçu bildirmemekten hakkında kamu davası açılmış ve yargılanmaktadır.

Öğretmen olan sanığın eski öğrencisinin beyanı üzerine soruşturma aşamasındaki beyanı ile kovuşturma aşamasında beyanlarının benzer olup, öğrendiği suçu bildirmemekten açılan kamu davasından dolayı iğfal olayını taciz edildiği şeklinde yorumlamasında, vicdani kanı oluşturan bu durumun yalan tanıklık için kesin delil olmayacağından hükmün bozulması gerekmektedir...",

Görüşüyle itiraz kanun yoluna başvurmuştur.

5271 sayılı CMK'nun [308](#). maddesi uyarınca inceleme yapan Yargıtay 4. Ceza Dairesinin 09.05.2013 gün ve 28193-14224 sayı ile; itiraz nedenlerinin yerinde görülmediğinden bahisle Yargıtay Birinci Başkanlığına gönderilen dosya, Ceza Genel Kurulunca değerlendirilmiş ve açıklanan gerekçelerle karara bağlanmıştır:

KARAR : Özel Daire ile Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı arasında oluşan ve Ceza Genel Kurulunca çözümlenmesi gereken uyuşmazlık; sanığın üzerine atılı yalan tanıklık suçunun unsurları itibarıyla oluşup oluşmadığı, oluştuğunun kabulü halinde ise sanığın şahsi cezasızlık halinden yararlanıp yararlanmayacağına belirlenmesine ilişkindir.

İncelenen dosya kapsamından;

Y. Halk Eğitim Merkezinde öğretmen olarak görev yapan sanığın, Y.Cumhuriyet Başsavcılığı tarafından yaşı küçük mağdur A.'in cinsel saldırıya uğraması ile ilgili yürütülen soruşturmada 07.05.2004 tarihinde Cumhuriyet savcısı huzurunda; "Öğretmen evinin çay ocağını işleten görevli öğretmenevinin altındaki tuvalette yaşı küçük çocuklara karşı uygunsuz hareketlerin olduğu ima eder tarzda söyledi, o günden sonra ben etrafı takip ettim. Parkta eski öğrencim A.'ı görünce durumu okul müdürü Ali 'a bildirdim müdür beyle birlikte çocuğu çağırarak. Biz çocuğa öğretmen evinin yanındaki parkta neden dolaştığını sorduk. Önce kabul etmedi daha sonra biz ısrar ettik. En son kendisini rapora göndereceğimizi söyleyince çocuk kabul etti. A. isimli öğrenci öğretmen evinin altındaki tuvalette kendisinin iğfal edildiğini bize söyledi. Bunlar konuşulurken odada Ali , İsmail ve ben vardım. Yalnız bize kim tarafından ve ne zaman iğfal edildiğini söylemedi" şeklinde beyanda bulunduğu,

Aynı olayla ilgili iddianame ile dava açıldıktan sonra Boğazlıyan Ağır Ceza mahkemesinde 24.11.2004 tarihli oturumda; "öğretmenevi lokalini işleten Hamit öğretmenevinin alt katında bulunan tuvalette bazı çocuklara tecavüz edildiği yönünde şüphelerinin olduğunu, bunlardan birinin de mağdur A. olduğunu söyledi ve gösterdi. Çocuğu çağırıp konuştum kendisi tecavüz edildiğini söylemedi. Sözlü olarak taciz edildiğini, sırnaşık bir biçimde birileri tarafından taciz edildiğini söyledi, biz de kendisini uyardık. Benimle beraber okul müdürü Ali , İsmail vardı. Bilahare olayı rehberlik öğretmenine ilettik" şeklinde beyanda bulunduğu savcılıktaki ifadesi hatırlatılarak çelişki üzerine tekrar sorulduğunda; "Benim şimdiki ifadem doğrudur. O tarihte savcılığa neden çağırıldığımı bilmiyordum, heyecanımdan dolayı hatalı ifade vermiş olabilirim. Ben daha sonra savcılıkta konu ile ilgili olarak yine ifade verdim ve bu olayla ilgili olarak öğrendiği suçu ihbar etmemekten dolayı kamu davası açıldı ve halen devam ediyor. Orada da ifadelerim mevcuttur" dediği,

07.05.2004 tarihinde Cumhuriyet Savcılığınca tanık olarak ifadesi alındıktan sonra incelemeye konu dosyanın sanığı M. A., okul müdürü Ali ve öğretmen İsmail Ç. hakkında 2004/103 soruşturma numarası ile memurun öğrendiği suçu merciine bildirmemesi suçundan soruşturma başlatıldığı, 10.06.2004 tarihli iddianame ile dava açıldığı, cinsel saldırı suçundan ağır ceza mahkemesinde tanık olarak ifade verdiği sırada bu dosyanın asliye ceza mahkemesinde derdest olduğu, sanığın bu dosyada soruşturma ve kovuşturma aşamalarında cinsel saldırı suçunun mağdurunun kendilerine tecavüze uğradığından bahsetmediğini, sözlü tacize maruz kaldığını söylediğini beyan ettiği,

Cinsel saldırı suçunun mağduru A. C.'in sanık M. A. hakkında memurun öğrendiği suçu merciine bildirmemesi suçundan açılan kamu davasında tanık sıfatıyla verdiği ifadesinde; Kör Y. isimli şahsın kendisine askıntı olduğunu, cinsel ilişki teklif ettiğini, daha sonra öğretmenevinin tuvaletine götürüp tecavüz ettiğini, olayı olduğu gibi öğretmenlerine anlattığını ifade ettiği,

Aynı dosyada sanık olan Ali S. ve İsmail 'in ifadelerinde; küçük mağdur A.'in tecavüze uğradığına ilişkin bir bilgilerinin olmadığını,

böyle bir olayın kendilerine bildirilmediğini söyledikleri,

Öğretmenevi lokali işleten Hamit 'in cinsel saldırı suçundan açılan davada tanık olarak verdiği ifadesinde; öğretmenevinin altında bulunan umumi tuvaletin bekçisi olmadığını, bir ara dikkatini çeken bir şey olduğunu, mağdur A.'in tuvalete girip 1-2 saat kadar çıkmadığını hissedince durumu öğretmenevi sorumlusu olan M. isimli öğretmene anlattığını ve mağduru gösterdiğini, M. A.'in de, "bizim öğrencimiz ben kendisiyle konuşurum" dediğini beyan ettiği,

Sanık M. A. incelemeye konu dosyada aşamalarda; mağdurun kendisine tecavüze uğradığı şeklinde beyanda bulunmadığını, Cumhuriyet savcılığında heyecan ve dalgınlıkla o şekilde beyanda bulunduğunu, ağır ceza mahkemesinde verdiği ifadenin doğru olduğunu savunduğu,

Anlaşılmaktadır.

5237 sayılı TCK'nun "Adliye karşı suçlar" bölümünde düzenlenen "Yalan tanıklık" başlıklı 272. maddesi;

" (1) Hukuka aykırı bir fiil nedeniyle başlatılan bir soruşturma kapsamında tanık dinlemeye yetkili kişi veya kurul önünde gerçeğe aykırı olarak tanıklık yapan kimseye, dört aydan bir yıla kadar hapis cezası verilir.

(2) Mahkeme huzurunda ya da yemin ettirerek tanık dinlemeye kanunen yetkili kişi veya kurul önünde gerçeğe aykırı olarak tanıklık yapan kimseye bir yıldan üç yıla kadar hapis cezası verilir.

(3) Üç yıldan fazla hapis cezasını gerektiren bir suçun soruşturma veya kovuşturması kapsamında yalan tanıklık yapan kişi hakkında iki yıldan dört yıla kadar hapis cezasına hükümlenir.

(4) Aleyhine tanıklıkta bulunulan kişi ile ilgili olarak gözaltına alma ve tutuklama dışında başka bir koruma tedbiri uygulanmışsa, yüklenen fiili işlemediğinden dolayı hakkında beraat kararı veya kovuşturmayla yer olmadığına dair karar verilmiş olması koşuluyla, yukarıdaki fıkralara göre verilecek ceza yarı oranında artırılır.

(5) Aleyhine tanıklıkta bulunulan kişinin göz altına alınması veya tutuklanması hâlinde; yüklenen fiili işlemediğinden dolayı hakkında beraat kararı veya kovuşturmayla yer olmadığına dair karar verilmiş olması koşuluyla; yalan tanıklık yapan kişi, ayrıca kişiyi hürriyetinden yoksun kılma suçuna ilişkin hükümlere göre dolaylı fail olarak sorumlu tutulur.

(6) Aleyhine tanıklıkta bulunulan kimsenin ağırlaştırılmış müebbet hapis veya müebbet hapis cezasına mahkûmiyeti hâlinde, yirmi yıldan otuz yıla kadar hapis cezasına; süreli hapis cezasına mahkûmiyeti hâlinde, mahkûm olunan cezanın üçte ikisi kadar hapis cezasına hükümlenir.

(7) Aleyhine tanıklıkta bulunulan kimsenin mahkûm olduğu hapis cezasının infazına başlanmış ise, altıncı fıkraya göre verilecek ceza yarısı kadar artırılır.

(8) Aleyhine tanıklıkta bulunulan kişi hakkında hapis cezası dışında adli veya idari bir yaptırım uygulanmışsa; yalan tanıklıkta bulunan kişi, üç yıldan yedi yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılır" şeklinde düzenlenmiştir.

Birinci fıkraya göre, hukuka aykırı bir fiil nedeniyle başlatılan bir soruşturma kapsamında tanık dinlemeye yetkili kişi veya kurul önünde gerçeğe aykırı olarak tanıklık yapılması, bu suçun temel şekli olarak düzenlenmiş olup suçun temel şekli açısından tanık dinlemeye yetkili kişi veya kurulun yemin vermeye yetkisinin olmaması gerekir.

İkinci fıkraya göre ise, yalan tanıklık suçunun mahkeme huzurunda ya da yemin ettirerek tanık dinlemeye kanunen yetkili kişi veya kurul önünde işlenmesi, suçun temel şekline nazaran daha ağır ceza ile cezalandırılmayı gerektirmektedir.

Üçüncü fıkrada ise, kanuni tanımında üst sınırı üç yıldan fazla hapis cezasını gerektiren bir suçun soruşturma veya kovuşturması kapsamında yalan tanıklık yapılması, daha fazla ceza verilmesini gerektiren nitelikli bir hal olarak düzenlenmiştir.

Maddenin dört ila sekizinci fıkralarında yalan tanıklık sonucu meydana gelen neticelere göre fail hakkındaki cezanın ne surette tertip edileceği belirtilmiştir.

Yalan tanıklık suçu 765 sayılı Kanunun [286.](#) maddesinde ise; "Yemin ettirerek şahit veya ehlibre istimaina salahiyettar olan bir memur veya heyet huzurunda şahadet ederken yalan söyleyen veya hakikati İnkâr yahut isticvap olunduğu hususat hakkında malûmatı az veya çok ketmeyleyen kimse üç aydan üç seneye kadar hapis ile mücazat olunur.

Eğer fiil üç seneden fazla hürriyeti tahdit eden cezayı müstelzim bir cürmün tahkik ve muhakemesi esnasında vakı olmuş ise cezası üç seneden on seneye kadar ağır hapistir.

Eğer yalan şahadet, bir kimseye müebbet hapis cezası verilmesi sonucunu doğurmuş ise, faile verilecek ceza onbeş seneden aşağı olamaz ve ağırlaştırılmış müebbet ağır hapis cezasına mahkûmiyet halinde ise faile müebbet ağır hapis cezası verilir.

Eğer yeminsiz şahadet edilmişse ceza müddeti yarısına kadar indirilir" şeklinde hüküm altına alınmıştır.

Tanıklık; bir olayın tanığı olmuş ya da öyle varsayılan bir kimsenin beş duyusu ile öğrendiği bilgileri tanık dinlemeye yetki makam önünde anlatmasıdır. Tanık, tanıklığının konusunu oluşturan hususlar hakkındaki bilgisini veya gördüğünü tam olarak açıklamakla yükümlüdür.

Yalan tanıklık suçuyla yargılamanın doğru olmayan beyanlarla gerçeğe aykırı bir şekilde yönlendirilmesinin önüne geçilerek adaletin

tecelsi sağlanmak suretiyle yargılamanın taraflarının haklarının zarar görmesinin engellenmesi amaçlanmaktadır. Yalan tanıklık suçunun maddi unsuru oluşturan hareket failin gerçeğe aykırı olarak tanıklık yapması ve yalan söylemesidir. Gerçeğe aykırı tanıklık yapmak, maddi olay hakkında bilerek gerçeğe aykırı beyanda bulunmak, yalan söylemek, gerçeği inkar etmek ya da sorulan sorularda bilgisini az veya çok saklamaktır. Yemin suçun unsuru olmamakla birlikte, tanıklığın yemin ettirecek tanık dinlemeye yetkili kişi veya kurul önünde yapılması suçun daha fazla ceza verilmesini gerektiren nitelikli halini oluşturmaktadır.

5237 sayılı Kanununun 272. maddesinin gerekçesinde de suçun maddi unsuru; "Suçun maddî unsuru yalan söylemek veya tanıklığın konusunu oluşturan hususlar hakkındaki bilgiyi, bilerek, kısmen veya tamamen saklamaktır. Yalan söylemek deyimi, tabî olarak gerçeği inkar etmeyi de kapsamaktadır" şeklinde tanımlanmıştır.

Yalan tanıklık suçundan bahsedebilmek için hem failin tanıklık yaptığının hem de tanıklığı sırasında söylediklerinin gerçeğe aykırı olduğunun belirlenmesi gerekmektedir.

Tanığın gerçeğe aykırı her beyanı yalan tanıklık suçunu oluşturmayacaktır. Bu nedenle tanığın doğru sandığı açıklamaların objektif olarak gerçek dışı olması bu suçun oluşması için yeterli değildir. Tanığın bilinçli olarak gerçekten ayrılması gerekmektedir. Bu itibarla tanık, beyanında samimi olduğu ve algıladığı olayı tamamen algılayış biçimi içinde açıkladıysa yalan beyanda bulunmuş sayılmamalıdır. Zira yalan gerçeğin kasten değiştirilmesi olup yanılarak, ihmal ederek veya bilmeyerek söylenen sözlerde, yalan tanıklık suçunun unsurlarının oluşmadığı kabul edilmelidir.

Başka bir anlatımla tanığın beyanları arasında çelişki bulunması tek başına yalan tanıklık suçunun oluştuğunun kabulü için yeterli değildir. Suçun tüm unsurlarının özellikle de gerçeğe aykırı tanıklığın bilinerek ve istenerek yapıldığının şüpheye yer verilmeyecek şekilde ispatlanması gerekmektedir.

Bu bilgiler ışığında uyumsuzluk konusu değerlendirildiğinde;

Olay tarihinde Y... Halk Eğitim Merkezinde öğretmen olarak görev yapan sanığın aynı binada yer alan Öğretmenevinin tuvaletinde yaşı küçük mağdur A. 'in cinsel saldırıya uğramasıyla ilgili olarak yapılan soruşturma sırasında Cumhuriyet savcısı huzurunda verdiği ifade "mağdurun kendilerine iğfal edildiğini söylediğini" beyan etmesine rağmen, bu olayla ilgili açılan kamu davası sırasında mahkemede, soruşturma sırasında savcıya verdiği ifadeden farklı olarak "mağdurun kendilerine iğfal edildiğine ilişkin bir şey söylemediğini, sözlü olarak taciz edildiğini söylediğini" beyan etmesi nedeniyle, mahkeme huzurunda yalan tanıklık yaptığı iddia edilen olayda, sanığın tanık olarak bilgisine başvurulmuş olayı bizzat görmemesi, olayın mağduru olan A. 'ten duyduklarını aktarması, mağdur A. 'in olayı sanığa anlattığı sırada sanığın yanında bulunan tanıkların da mağdurun mahkeme aşamasında verdiği şekilde ifade vermeleri ve olayı bizzat görmeyen, mağdurdan duyduklarını aktaran sanığın savcılıkta ve mahkemede verdiği beyanları arasındaki kısmi çelişkinin de yorum farkı olarak değerlendirilebilecek mahiyette olması ve cinsel saldırı suçundan yargılama yapan mahkemece sadece beyanları yalan tanıklık suçunu oluşturduğu iddia edilen sanığın beyanına dayanarak mahkumiyet hükmü kurulmayıp başka delillere de dayanılması karşısında mağdur Cenk 'in cinsel saldırıya uğraması olayı ile ilgili olarak mahkemede tanık sıfatıyla ifade veren sanığın olay hakkında yalan söylediği veya tanıklık konusunu oluşturan hususlar hakkında bilgiyi bilerek kısmen veya tamamen sakladığı konusunda mahkumiyeti gerektirecek derecede delil bulunmadığından sanığın üzerine atılı suçun unsurları itibarıyla oluşmadığı kabul edilmelidir.

Bu itibarla, sanığın eyleminin yalan tanıklık suçunu oluşturduğu gerekçesiyle yerel mahkeme hükmünün onanmasına karar veren Özel Daire kararında isabet bulunmadığından Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı itirazının kabulüne karar verilmelidir.

Çoğunluk görüşüne katılmayan altı Genel Kurul Üyesi; "sanığın üzerine atılı suçun oluştuğu" düşüncesiyle karşı oy kullanmışlardır.

Sanığın üzerine atılı suçun oluşmadığı kabul edildiğinden ikinci uyumsuzluk konusu hakkında değerlendirme yapılmasına gerek görülmemiştir.

SONUÇ : Açıklanan nedenlerle;

1-) Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı itirazının KABULÜNE,

2-) Yargıtay 4. Ceza Dairesinin 07.03.2012 gün ve 17709-5314 sayılı onama kararının KALDIRILMASINA,

3-) Boğazlıyan Ağır Ceza Mahkemesinin 13.05.2009 gün ve 45 - 69 sayılı hükmünün, sanığın üzerine atılı yalan tanıklık suçunun oluşmadığı gözetilmeden mahkumiyetine karar verilmesi isabetsizliğinden BOZULMASINA,

4-) Dosyanın, mahalline gönderilmek üzere Yargıtay C.Başsavcılığına TEVDİİNE, 01.04.2014 günü yapılan müzakerede oyçokluğuyla karar verildi.

